

Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels

VERSLAG over 1959-1960

(Uitgebracht in de jaarlijkse algemene ledenvergadering van 27 februari 1960 te Amsterdam).

Het broedseizoen stond onder de over het algemeen gunstige invloed van het uitzonderlijk fraaie weer. Wel leek het tegen het eind van de zomer, dat de langdurige droogte een ongunstige invloed had op enige vogelsoorten. Dit gold vooral de *kievieten*, die zich op plaatsen vertoonden, waar zij anders nimmer verschijnen en de indruk maakten, niet voldoende voedsel te kunnen vinden. Opmerkelijk was evenwel, dat op plaatsen waarvan men mocht veronderstellen, dat er nog wel voldoende voedsel voor hen zou zijn, geen concentraties van *kievieten* ontstonden. We hadden zelfs de indruk, dat zij daar schaarser waren dan normaal.

Veel *kievieten* werden slachtoffer van het verkeer, doordat zij zich op de bermen van verkeerswegen ophielden en bij het opvliegen werden gedood. Hoe groot deze aantallen zijn geweest, is moeilijk te schatten. Of deze sterfte invloed zal hebben op de broedvogelstand is moeilijk te voorspellen. Temeer niet, omdat het geenszins zeker is, dat de slachtoffers tot de Nederlandse broedvogels behoorden.

Op een aantal plaatsen in Nederland werd gepoogd de *kievieten* te helpen, door ijsbanen dras te zetten en sportvelden te bespuiten. Een, wanneer er alleen maar sprake zou zijn geweest van voedselschaarste, ongetwijfeld zeer nuttige maatregel. De resultaten hiervan waren echter, voor zover wij hebben kunnen nagaan, nogal teleurstellend.

Op ons verzoek verklaarde ons bestuurslid Prof. Dr. K. H. Voous te Amsterdam zich onmiddellijk bereid *kievieten*, die hem voor dit doel zouden worden toegezonden, te onderzoeken, teneinde zo mogelijk oorzaken op te sporen van het raadselachtige gedrag der vogels.

Inmiddels hadden pers, radio en zelfs het televisiejournaal in brede kring de

aandacht gevestigd op de moeilijkheden waarin de *kievieten* verkeerden. Dank zij hun medewerking kwam een flink aantal verongelukte *kievieten* voor onderzoek beschikbaar.

Dit onderzoek is nog niet afgesloten, maar prof. Voous deelde mij desgevraagd mee, dat het onderzoek zeer breed is opgezet. Nagegaan wordt of bij deze vogels virologische of bacteriologische besmetting kan worden vastgesteld, terwijl de organen op eventuele aanwezigheid van vergiften worden onderzocht. Ook wordt nagegaan of er sprake is van versterking van de waterhuishouding in het lichaam der vogels, die een gevolg zou kunnen zijn van een door droogte beïnvloed eenzijdig dieet.

Het ligt voor de hand, dat deze zeer specialistische onderzoekingen niet alle door Prof. Voous zelf en diens medewerkers konden worden verricht.

Medewerking van velerlei instanties werd gevraagd en verkregen. De resultaten van deze onderzoekingen zijn echter nog niet alle beschikbaar, zodat een samenvattende uitspraak nog niet kan worden gedaan.

Wel meende Prof. Voous reeds te kunnen verklaren, dat de thans beschikbare gegevens wijzen op een veel ingewikkelder situatie, dan alleen voedselschaarste als gevolg van droogte. Een aantal der onderzochte vogels blijkt wel degelijk aan bepaalde ziekten te hebben geleden. Opvallend was ook, dat sommige *kievieten* die op verkeerswegen werden gedood lichamelijk zeer gezond waren, een normale vetvoorraad hadden en volle magen. Andere daarentegen waren slechts vel over been, hadden lege magen en vertoonden ziekteverschijnselen.

Het spreekt vanzelf, dat wij Prof. Voous zeer erkentelijk zijn voor de brede opzet van dit onderzoek. Men

kan mij tegenwerpen, dat dit onderzoek ons geen middel aan de hand heeft gedaan, om in nood verkerende *kievieten* onmiddellijk te helpen. Ik zou daar dan op willen antwoorden, dat voor de hand liggende oplossingen als het onder water zetten van ijsbanen en zelfs het verstrekken van meelwormen over het algemeen niet bleken te helpen.

Als binnen afzienbare tijd de resultaten van het onderzoek bekend zullen zijn, zullen daaruit naar wij hopen conclusies kunnen worden getrokken, die het ons wellicht mogelijk zullen maken in de toekomst wel onmiddellijk hulp te verlenen.

Vogelbescherming betekent vrijwel steeds een ingrijpen in het vogelleven. Een dergelijk ingrijpen is pas verantwoord, als het steunt op een grondige kennis van de factoren die ons tot ingrijpen nopen. En deze kennis kan alleen worden verworven door nauwgezet onderzoek, dat vrijwel steeds zal moeten worden verricht door wetenschappelijk geschoolde biologen.

Dit brengt mij op een ander onderwerp, dat in de zomer van 1959 onze aandacht opeiste. Het zal vrijwel iedereen zijn opgevallen, dat bijna overal in Nederland het aantal *visdiefjes* verontrustend klein was. De eertijds bloeiende kolonie op het natuurreservaat „De Beer” bleek zelfs op nog geen twee dozijn paren na geheel te zijn verdwenen. Elders was de achteruitgang minder catastrofaal, doch niettemin zeer opvallend.

In „Het Vogeljaar” heeft de heer P. M. Schenk, verbonden aan het Zoölogisch Laboratorium der Universiteit van Leiden verteld, hoe hij tijdens waarnemingen in visdievenkoloniën heeft kunnen vaststellen, dat de *kokmeeuwen* veel visdieveneiëren roven. De heer J. Rooth, die tijdelijk op Bonaire vertoeft, doch die enige jaren achtereen, toen hij verbonden was aan het Staatsbosbeheer, een speciale studie heeft gemaakt van de invloed van *kokmeeuwen* op *visdieven*, *grote sterns* en *dwergsterns*, heeft ons echter al laten weten, dat hij het met de conclusie van de heer Schenk allerm minst eens is, en dat het met de schadelijke invloed van de *kokmeeuwen* z.i. wel losloopt.

Ik geloof, dat als de meningen van twee ter zake kundige vakbiologen zo zeer uiteen lopen, hieruit slechts kan worden geconcludeerd, dat wij nog niet over voldoende gegevens beschikken.

Daarom verheugt het ons, dezer dagen van de Commissie voor Faunabescherming van de Voorlopige Natuurbeschermingsraad bericht te hebben ontvangen, dat zij met ons van mening is dat de achteruitgang van het *visdiefje* nader dient te worden bestudeerd. De commissie heeft zich tot het Rijksinstituut voor Veldbiologisch Onderzoek ten behoeve van het Natuurbehoud (R. I.V.O.N.) gericht, met het verzoek, dit probleem nader te doen bestuderen.

Wij hopen van harte, dat dit onderzoek een mogelijkheid naar voren zal brengen om de *visdiefjes* op enigerlei wijze te helpen.

Gelukkig zijn er ook nog wel lichtpunten. Zo ontvingen wij uit Twente bericht, dat daar in 1959 ten minste een dozijn paren *ijsvogels* heeft gebroed.

Het is zelfs niet uitgesloten, dat er ook aan de binnenduinrand bij Haarlem een paartje heeft genesteld. In elk geval blijkt de ijsvogelstand, die heel lang grote zorgen heeft gebaard, zich na een aantal betrekkelijk milde winters verheugend te hebben hersteld.

Zowel bij Wassenaar, als onder Zandvoort en bij Bakkum bleek de aanvoer van rivierwater naar de duinen een gunstige invloed op de vogelstand te hebben. Het is verheugend, dat de veranderingen door een aantal enthousiaste vogelliefhebbers aandachtig worden gadeslagen en vastgelegd.

Zeër vogelrijk is nog altijd de nieuwe IJsselmeerpolder Oostelijk Flevoland. Over de broedvogels meldde ons bestuurslid Dr. D. Bakker, die het gebied zeer goed kent, o.a. dat in de nieuwe polder duizenden *wilde eenden* hebben gebroed. Verder tenminste drie paren *pijlstaarten*, veel *sloebenden*, *zomertalingen* en *bergeenden*. Ook *porceleinhoentjes*, *waterrallen*, *meerkoeten*, *grote* en *kleine karekieten*, *rietzangers*, *rietgorzen* enz. Op de hoge gronden broeden enige honderden paren *grutto's* en verder *kievieten*, *tureluurs*, *scholeksters* en *kemphennetjes*, méér dan 200 paren *kluten* en voorts *strand-*, *bontbek-* en *kleine plevieren*, *visdiefjes*, *dwergsterns*,

kok- en zilvermeeuwen. Het aantal *visdiefjes* ging overigens ook hier aanzienlijk achteruit, de *kokmeeuwen* namen daarentegen sterk toe. Voor het eerst broedden er *grote sterns* in de nieuwe polder. Over het succes met opgehangen nestkasten voor *torenvalken* is in „Het Vogeljaar” al uitvoerig gerapporteerd.

Het is zeer verheugend, dat zoveel vogels in de nieuwe polder komen broeden. Nog belangrijker is dit gebied echter wellicht als pleisterplaats voor eenden, ganzen en steltlopers. De aantallen, die daarvan in de polder, vooral ook langs de Knardijk, kunnen worden aangetroffen, zal men wellicht nergens in Europa op een zo kleine oppervlakte bijeen vinden.

Daarom zijn wij bijzonder verheugd, dat de directie van de Wieringermeer, afdeling Noordoostpolderwerken ontvankelijk bleek voor een suggestie onzerzijds, een gebied langs de Knardijk als vogelreservaat aan te wijzen. Een strook van twee en een halve kilometer breedte langs deze dijk, met een totale oppervlakte van ongeveer 4000 hectare zal vrijplaats voor de vogels zijn, tot ook dit gebied in kultuur moet worden gebracht. Wij vertrouwen, dat de vogels daarvan nog enige jaren lang, ondanks de toenemende begroeiing, zullen profiteren. Een plezierige bijkomstigheid is, dat de zich daar ophoudende vogels van de Knardijk af goed kunnen worden geobserveerd, zoals o.a. de deelnemers aan onze geslaagde excursie van 24 oktober ervoeren.

Het zou te veel van uw aandacht vergen een opsomming te geven over de terreinen, waar wij in '59 bewakingsdiensten hadden. Ik moge volstaan met te vermelden, dat de vogelstand er over het algemeen gunstig was. Dank zij het fraaie zomerweer konden enige bewakingsdiensten vroeger worden gestaakt dan gewoonlijk.

Sensationele broedgevallen, zoals in 1958, waren er in 1959 niet. Of het zou de verheugende terugkeer van de *hop* als broedvogel in Kennemerland moeten zijn. Op vele plaatsen werd het broeden van *kuifeendjes* vastgesteld. De *stelkluten* waren geringer in aantal dan in 1958. Wellicht heeft toch een enkel paar in Oostelijk Flevoland gebroed.

Bestuur

In de ledenvergadering van 20 juni 1959 reikte Dr. G. A. Brouwer de voorzittershamer over aan Dr. Ir. J. E. Carrière. Dr. Brouwer blijft lid van het dagelijks bestuur en bekleedt daarin de functie van ondervoorzitter.

De heren F. A. C. M. van Hasselt, Dr. J. A. van Steijn en G. K. C. van Tienhoven, die aan de beurt van aftreden waren, werden herkozen. Tot nieuwe leden van het hoofdbestuur werden benoemd Prof. Dr. K. H. Voous te Huizen (NH) en Dr. P. J. van Nieuwenhoven te Maastricht.

In de verslagperiode kwam het hoofdbestuur tweemaal bijeen, het dagelijks bestuur vergaderde vier maal.

Ledental

De groei van het ledental blijft zich verblijdend voortzetten. Wel is gebleken, dat de vermelding van het aantal van 11.191 leden in het vorige verslagjaar op een misverstand berustte. Dit getal was n.l. precies duizend te hoog. Op dit ogenblik bedraagt het aantal leden 10.803. Meer dan een kwart van de leden heeft een abonnement op „Het Vogeljaar”.

Lezingen

Voor zover maar enigszins mogelijk was, werd gevolg gegeven aan verzoeken om lezingen over de vogels en hun bescherming te komen houden. De hoge kosten, o.a. voor afschrijving op de projectieapparatuur en de noodzaak, die per auto te vervoeren, dwongen ons de vergoeding die wij moeten vragen iets te verhogen.

De Royal Society for the Protection of Birds stond ons een copy af van de boeiende film „Highland Birds”, die reeds enige malen kon worden vertoond en waarvoor wij verschillende reserveringen hebben moeten boeken. Mr. A. Tieleman te Warnsveld, de heer B. J. Speek te Meppel en de heer G. J. C. van Tienhoven te Amsterdam schonken ons fraaie kleurendia's, die op de lezingen worden gebruikt en eventueel ook voor uitlending beschikbaar zijn. Wij hopen dat méér fotografen onder onze leden, die ongetwijfeld ook over dubbele opnamen zullen beschikken, hun

sympathieke voorbeeld zullen volgen. Aan de Bond van Friese Vogelbeschermingswachten werden enige van de fraaie films in bruikleen gegeven, die de heer Strijbos enige jaren geleden aan de vereniging heeft geschonken.

Propaganda

Het in het vorige jaarverslag vermelde propaganda-vouwblad vond nog steeds gretig aftrek. Uit de formulieren die binnenkomen blijkt, dat het velen ertoe doet besluiten, de vereniging met een jaarlijkse bijdrage te steunen.

Ter gelegenheid van het zestigjarige bestaan der vereniging verscheen in juni 1959 een dubbel-nummer van „Vogeljaar”, in royale omvang en fraaie uitvoering. Dit is aan alle volwassen leden der vereniging gratis toegezonden. Bovendien werd een flink aantal exemplaren extra gedrukt. Hierdoor is het mogelijk voorlopig ook alle nieuw toetredende volwassen leden nog een exemplaar te schenken. Uit correspondentie blijkt ons, dat dit een extra stimulans is om als lid tot de vereniging toe te treden. Van de mogelijkheid dit nummer tegen kostprijs te bestellen, werd door veel jeugdleden gebruik gemaakt. De nieuwe serie prentbriefkaarten naar aquarellen van H. J. Slijper en Rein Stuurman wordt vlot verkocht. Ongetwijfeld mede door de lage prijs, dank zij samenwerking met onze Engelse zustervereniging.

Van de mogelijkheid, die wij regionale en plaatselijke organisaties hebben geboden om deze kaarten, met een zeer behoorlijke winst ten bate van de eigen kas, van ons voor wederverkoop te betrekken, wordt tot onze verwondering weinig gebruik gemaakt. Het moet toch mogelijk zijn, vooral tegen het eind van het jaar, van deze fraaie en goedkope kaarten flinke aantallen te slijten.

Het initiatief van een onzer leden om enige honderden kaarten als Nieuwjaarsgroet van zijn firma aan haar relaties te zenden, vermelden wij hier gaarne om de suggestie, die erin schuilt.

Het Vogeljaar

Het schijnt, ook internationaal, een eigenschap van vogeltijdschriften te zijn, dat zij zelden op tijd verschijnen. Ook „Het Vogeljaar”, waarvan onze

vereniging als mede-uitgeefster optreedt, heeft nogal aan die onregelmatigheid van verschijning gesukkeld. Maar er zijn tekenen van beterschap. De totale omvang van de jaargang 1959 bedroeg 144 bladzijden, de gevarieerde inhoud bleek, naar ontvangen reacties te oordelen, in de smaak te vallen. Verheugend is de groeiende stroom van actuele bijdragen. Het aantal abonnees stijgt snel.

Jeugdblad Vogels

Ook het snel populair geworden tijdschrift voor jeugdleden „VOGELS” verscheen later, dan we hadden gehoopt en beloofd. Uit de briefjes van jeugdleden en volwassenen bleek ons echter, dat het tenslotte verschenen dubbelnummer erg werd gewaardeerd. Opnieuw hebben wij vooral de waardering uit onderwijskringen op prijs gesteld. Een mogelijkheid voor collectieve abonnementen ten behoeve van het onderwijs is thans geopend.

De kosten van het uitgeven van een dergelijk tijdschrift zijn natuurlijk betrekkelijk hoog. Zij dalen echter, naarmate er méér exemplaren van een nummer kunnen worden gedrukt. En wij hebben de stellige overtuiging, dat met een zo groot mogelijke verspreiding van dit tijdschrift onder de Nederlandse jeugd ook een rechtstreeks vogelbeschermingsbelang wordt gediend. Daarbij denk ik vooral aan de uitspraak van wijlen ons bestuurslid Dr. Jac. P. Thijsse, dat vogelbescherming in de aller-eerste plaats een zaak van volksopvoeding is.

Bureau der vereniging

De verdere groei van het ledental en de activiteiten der vereniging hebben het ruimtegebrek nog nijpender gemaakt. Vooral de opslag van drukwerken baart ons zorgen. De in dienst treding van de heer J. B. Heger als boekhouder-administrateur bracht inderdaad verlichting van de taak van de secretaris-penningmeester. Dit kwam vooral het eigenlijke secretariaatswerk ten goede. De dames Van de Poll-Ooms en Van Schrevendijk-Bijl hielpen ons de soms overstelpend lijkende stroom van aanvragen te ver-

werken. Zonder haar hulp zou het belijst onmogelijk zijn met een zó kleine bezetting zoveel te verrichten.

Ik weet mij de tolk van het gehele bestuur, als ik zowel de dames als de heer Heger hiervoor nog eens nadrukkelijk hartelijk dank.

Vuurtorens en lichtschepen

Het onderzoek van bij vuurtorens en lichtschepen verongelukte vogels door het Zoölogische Museum van de Universiteit van Amsterdam werd voortgezet. Na de uitvoering mededelingen hierover in het vorige jaarverslag, kunnen wij hierover kort zijn. Zeer zeldzame soorten zijn ditmaal niet aange troffen.

Interessant is een mededeling, dat op de „Brandaris” in de nacht van 1 december twee zeeëenden door de 7-8 mm dikke spiegelruiten vlogen. Er waren verder geen vogels om de toren, zodat de beschermende belichting niet was ontstoken. Misschien had deze het aanvliegen van de eenden en daardoor schade aan de lenzen door brekend glas, kunnen voorkomen. In elk geval mag hieruit, meen ik, wel worden afgeleid, dat de beschermende verlichting niet alleen de vogels ten goede komt, maar ook schade aan kustlichtapparatuur kan voorkomen.

Uit de van het personeel van 's Rijks Kustverlichting ontvangen mededelingen menen wij te mogen afleiden, dat ook dit jaar het aantal slachtoffers bij de vuurtorens betrekkelijk gering was. Natuurlijk kunnen onder bepaalde omstandigheden nu en dan wel eens enige tientallen slachtoffers vallen. Maar dit zijn uitzonderingen. De beschermende verlichting blijkt toch wel zeer gunstig te werken.

Onderwijsmateriaal

De albumplaatjes waarover wij verleden jaar de beschikking kregen, worden in grote aantallen gebruikt op scholen, ter illustratie van werkschriften.

Ook ons vlugschriftje over wintervoeding voor vogels, dat in januari 1960 opnieuw moest worden herdrukt, wordt veel op scholen gebruikt. Wij hopen dat de brochure over nestkastjes, waarvan een herdruk in bewerking is, eenzelfde

lot beschoren zal zijn.

Aan de veelvuldige vraag naar wandplaten met gekleurde afbeeldingen van vogels kan, tot onze spijt, niet worden voldaan. Aanmaak hiervan stuit af op de zeer hoge kosten. Toch hopen wij geleidelijk meer materiaal, geschikt voor gebruik bij het onderwijs in de biologie, beschikbaar te kunnen stellen.

In samenwerking met de Ad. Burdet Stichting en het Centraal Projectie- en Lichtbeeldeninstituut werd een filmstrook vervaardigd over vogeltrek en trekvogels, waarnaar veel werd gevraagd. Deze en enige andere filmstroken (over weidevogels, vogels van het rietland en vogels van de zee kant) kunnen thans ook bij de vereniging worden besteld, met bijbehorende tekstboekjes. Wij hopen de serie geleidelijk te kunnen uitbreiden.

Zeer talrijk tenslotte zijn de brieven van leden, en zelfs van niet-leden, die ons advies vragen over vogelbeschermingsproblemen en ook over vogels, die men in zijn tuin of op de wandeling heeft gezien, doch niet herkend. Hoewel de laatste soort vragen strikt genomen niet zo veel met vogelbescherming te maken hebben, proberen wij ze zoveel mogelijk te beantwoorden. Wel zouden wij het zeer op prijs stellen, als men dergelijke verzoeken om inlichtingen van een postzegel voor antwoord vergezeld deed gaan.

Zoals men ons werk ook zeer zou vergemakkelijken, door bij overmaking van bedragen per postgiro zo uitvoerig mogelijk te vermelden, waarvoor de betaling bestemd is. Er moeten in de eerste maanden van het jaar enige honderden girostrookjes per dag worden verwerkt. Dan veroorzaakt het naspeuren van niet nadrukkelijk vermelde bedoelingen een zeer hinderlijke stagnatie, ook in de uitvoering van bestellingen! Men gelieve te bedenken, dat slechts wanneer het administratieve werk door een klein personeel kan worden verricht, er van de contributie een redelijk bedrag voor de eigenlijke bescherming der vogels overblijft. En dat zal toch de bedoeling van Uw bijdrage zijn!

Financiën

Tenslotte, in mijn functie van penningmeester, een enkel woord over de finan-

ciën. Moest ik verleden jaar meedelen, dat het nadelige saldo de raming aanzienlijk had over troffen, ditmaal is, gelukkig, het omgekeerde het geval.

Waaraan ik echter onmiddellijk moet toevoegen, dat er op de begroting voor 1959 een aanzienlijk hoger nadelig saldo was geraamd, n.l. f 5.500,—.

Daar zijn we gelukkig wat onder gebleven, want in werkelijkheid werd er f 4.107,17 minder ontvangen dan uitgegeven.

Enerzijds stegen de contributies met f 5.500,—, de interest van de beleggingen met f 1.000,—, terwijl voorts een extra-bijdrage van het Rijk werd ontvangen van f 1.500,—, waarvoor wij zeer erkentelijk zijn.

Financieel voordeel bracht ook de mogelijkheid enige bewakingsdiensten vroeger te beëindigen dan andere jaren, dank zij het gunstige weer.

Daarentegen vertoonden de algemene kosten in 1959 een aanzienlijke stijging, voornamelijk veroorzaakt door de in diensttreding van een boekhouder-administrateur. Voorts maakte bijvoorbeeld de sterke stijging van het ledental een hogere uitgave van ruim duizend gulden nodig voor de aanmaak van adresplaatjes. Ook het bedrag dat werd uitgegeven aan postzegels steeg met bijna f 1.000,—. Daar staat tegenover, dat de winst op drukwerken met f 1.500,— steeg, o.a. door de verkoop van prentbriefkaarten.

Als wij de inkomsten uit contributies over de laatste vijf jaar eens bekijken, dan zien wij dat deze geleidelijk zijn gestegen van f 12.500,— in 1955, tot ruim het dubbele in 1959. Dat de jaarrekening niettemin met een vrij aanzienlijk nadelig saldo sluit, is vooral een gevolg van de sterke stijging der onvermijdelijke algemene kosten. Deze is op haar beurt weer een gevolg van de verhoging der posttarieven, stijging van lonen, drukkosten, huren, prijzen der kantoorbehoeften enz.

In feite komt het hierop neer, dat wij voor de rijksdaalder, die de minimum-contributie nog steeds bedraagt, minder kunnen kopen dan vijf jaar geleden.

Met het gevolg, dat er minder voor de rechtstreekse bescherming der vogels dreigt over te blijven.

Dit is dan ook de reden geweest, die

het bestuur heeft doen besluiten, voor te stellen met ingang van 1 januari a.s. de minimum-contributie te verhogen tot f 5,—. Doch niet met terugwerkende kracht, zodat wie reeds lid is, desgewenst f 2,50 mag blijven betalen. Wij hopen niettemin, dat velen bereid zullen zijn door verhoging van hun jaarlijkse bijdrage handhaving van de activiteiten der vereniging op het tegenwoordige niveau mogelijk te maken.

Aan contributies ineens werd in 1959 een bedrag van f 935,— ontvangen (in 1958 was dit f 1.245,—). Aan giften en legaten f 1.455,31 (in 1958 bijna f 5.000,—). Het lijkt derhalve, of er een aanzienlijke daling is van de offervaardigheid van hen, die met ons werk sympathiseren. In feite is dit echter alderminst het geval. Want voor het ter gelegenheid van ons 60-jarige bestaan ingestelde „Fonds Bescherming Zeldzame Vogels” werd bovendien nog tot en met 31 december een bedrag van bijna f 5.000,— ontvangen, terwijl er nog vrijwel dagelijks giften voor dit fonds binnenkomen. Bovendien kregen wij dezer dagen bericht, dat een helaas overleden vriend der vereniging ons heeft bedacht met een legaat van f 1.000,— speciaal bestemd voor het jeugdwerk. Een ander zeer onlangs overleden lid benoemde ons zelfs tot haar erfgenaam voor de helft van haar nalatenschap.

Tenslotte ontvingen wij dezer dagen van de directie van de Olveh van 1879 de mededeling, dat de opbrengst van de zo populair geworden Olveh-vogelkalendar voor 1960 een bedrag van f 8.879,50 voor onze vereniging is gereserveerd. Ik weet namens U allen te spreken, als ik de directie van de Olveh hiervoor zeer hartelijk dank.

In totaal is thans reeds een bedrag van f 33.117,— uit deze bron voor de vereniging beschikbaar. Wij hopen dat het spoedig mogelijk zal zijn dit bedrag te besteden voor aankoop van een vogelreservaat, liefst in het Deltagebied, waar de onvermijdelijke waterstaatkundige werken zoveel broedterreinen verloren zullen doen gaan.

Als U mij nu tenslotte vraagt wat de financiële vooruitzichten voor 1960 zijn, dan moet ik antwoorden, dat de begroting een nadelig saldo van f 4.675,—

vermeldt. Hierbij is echter geen rekening gehouden met een ook voor dit jaar te verwachten bijdrage uit 's Rijks kas. Bovendien heb ik gemeend, naar goed gebruik, voorzichtig te moeten zijn bij de raming der inkomsten en een ruime marge te moeten nemen voor de uitgaven. Het bestuur verwacht dan ook, dat de inkomsten en uitgaven in 1960 wel ongeveer met elkaar in evenwicht zullen zijn.

Men gelieve hierbij te bedenken, dat het totaal der uitgaven en inkomsten van de vereniging nog geen f 50.000,— bedraagt. Een kleine stijging of daling aan

debet- of credit-zijde is dan reeds voldoende, om een voordelig saldo in een nadelig te doen verkeren, of omgekeerd. Ik geloof, dat als wij overzien wat er met dit betrekkelijk kleine bedrag wordt gedaan, dat mag worden vastgesteld dat het nuttig effect ervan groot is. Het spreekt vanzelf dat het bestuur, en natuurlijk de penningmeester in het bijzonder, er naar zullen streven dit nuttig effect nog te vergroten. In het belang van de zo van velerlei kanten bedreigde vogelwereld.

J. J. ZWEERES,

secretaris-penningmeester